

Hipsterivaara

Muutin perheineni Perniöön sukupolvi sitten ja aioin tulla vähitellen perniöläiseksi. Kerroin tavoitteistani myös mukavalle naapurilleni. Puhelias pappa puhahti, ettei sust mittä pernjä poik tul. Tän pit syntty.

Taisipa olla Matti oikeassa. Paljon on kertynyt kavereita ja tuttuja, mutta ihan sisäpiiriin lienee mahdoton päästä, vaikka kuinka kirjoittelisi kolumneja. Tai ehkä juuri sen takia. No, eipä valittamista.

Kun muutin kirkonkylään, vitsailtiin Matildan ja etenkin Teijon itsenäisestä asemasta. Perniöstä sompailtiin Teijolle tuulettumaan. Lisää löylyä saatiin, kun valtakunnan päälehti listasi Suomen golfkentät kunnittain. Perniöstä ei koloja löytynyt, mutta Teijon kunnasta kyllä.

Teollisuuden hiivuttua Matildasta ja Teijolta uusien gryndereiden toiminta tuntui aluksi surulliselta. Alennustila kärjistyy Matildan ennen niin hienoissa tenniskentissä. Siellä järjestettiin aikoinaan kurseja ja turnauksia. Porukkaa tuli paljon. Pelattiin ja riemuittiin.

Nyt kun ajelutan tuttaviani Tullintietä kohti Terhoa, komennan hyvissä ajoin, että huomio, katse vasempaan. Vieraat ihmettelevät, että eihän vasemmalla mitään kummaa näy. Ei näykään, mutta ettepä nähneet tenniskenttien raiskiota.

Hesari julkaisi heinäkuussa kahden aukeaman jutun Matildasta otsikolla Kallion kilpailija. Kesätoimittajan mukaan Matilda saattaa olla Suomen hipsterein paikka. Näin vanhempana jääränä täytyi ryhtyä tutkimaan hipsterin etymologiaa Wikipediaa syvemmäältä.

Selvisi, että hipsteriys tarkoittaa nuorten aikuisten valtavirrasta poikkeavaa, kaavamaista, jopa kaavoihin kangistunutta kaupunkimaista alakulttuuria, elintapaa ja pukeutumista. Tosin rivien välistä ilmeni, että tyyliä toteutetaan vähän kieli poskessa. Kumma kyllä en ole viikoittaisilla vierailuillani Matildassa törmännyt ilmiöön. Olikohan toimittaja itsekään sisäistänyt hipsteriyden?

Ison aviisin artikkelista seurasi kesän kuumimpina päivinä kansainvaellus. Jututin muutamia, jotka kertoivat koukanneensa perheineen Matildan kautta lehtijutun takia. Kerrotaan jopa neljän tuhannen turistin palloilleen jonakin päivänä Matildan raiteilla. Siinä tavarat ja tarjottavat loppuivat. Ruokapaikkoihin sai jonottaa. Taisi olla hipsteriys kaukana.

Maailmanparannukseen paneutuva puljumme Karpaattien Nerot tutustui Matildaan ja Teijoon. Sikäläistä elämää eläneet konkarit kertoivat kiehtovia juttuja teollisuuskylän historiasta. Niistäkin oli hipsteriys kaukana. Teollisuus eli kukoistustaan 50-luvun lopulla ja työllisti reilut viisisataa henkeä. Perniönkin väkiluku nousi silloin yli yhdeksän tuhannen.

Tehtailta lähti markkinoille mahtava määrä hienoja tuotteita puimakoneista autoihin ja maitomittareista nappeihin. Monet tuotteet hiipuiivat, mutta jatkoivat elämäänsä muiden valmistamina – ja jatkavat vielä tänäkin päivänä. Vanhassa puimakonetehtaassa ravintola Teijon tiloissa on näytillä Toivo Holmbergin laaja valokuvakokoelma tuotteista. Kannattaa käydä katsomassa!

Turistirysien kehitys etenee yleensä seuraavasti. Boheemit etujoukot asettautuvat paikkaan, joka muuttuu vähitellen kuuliksi ja siistiksi. Tavikset ja turistit hiffaavat ilmiön ja alkavat tungeksia seudulle. Ja kohta huomataan, että idyllinen elämä ja ympäristö ovat menneet.

Ei kai vaan näin käy Matildassa tai Teijolla. Olisiko siinä kyläyhdistyksille uudenlaista työskätkää.

pajen.fi